

OBSAH

2

DUCHOVNÍ OKÉNKO

3

MŮŽE BÝT SPORT ZDROJEM
RADOSTI?

NA KOLE DO PEKINGU,
ALE NEJEN TO...

4

STO LET ORLA – ROK 2009

5

ÚSTŘEDNÍ TURNAJ
V MALÉ KOPANÉ MLADŠÍCH ŽÁKŮ

6-9

100. VÝROČÍ ZALOŽENÍ ORLA
VE VYŠKOVĚ

9

BRUSLAŘ KAREL LIGOCKI
PŘEKONAL SÁM SEBE

10-11

SVATOVÁCLAVSKÁ RÉVA

12

ÚSTŘEDNÍ TURNAJ ORLA V MALÉ
KOPANÉ MUŽŮ – ŽDAR N. S.

13

TANEČNÍ SOUTĚŽ
V BYSTRICI NAD PERNŠTEJNEM

14-17

XX. SVĚTOVÝ DEN MLÁDEŽE
V KOLÍNĚ NAD RÝNEM
(POKRAČOVÁNÍ Z MINULÉHO ČÍSLA)

18-19

ZE ŽUP A JEDNOT

20

CO, KDY, KDE?

Může sport přinášet radost?

Začátkem září jsem měl díky otci biskupovi Radkovskému možnost se zúčastnit mezinárodního kongresu Sport a radost v italském Tridentu (více o kongresu na str. 3). Velice mě oslovilo už právě téma tohoto kongresu. V poslední době spíše v novinách čteme o negativních stránkách sportu, o doping, uplácení, milionových částkách za přestupy, v lepším případě se dovíme o tom, že je potřeba hrát čestně a fair-play a že to někdo skutečně tak dělá, ale uvažovat v souvislosti se sportem o radosti není asi příliš obvyklé. Přesto se mi zdá, že toto téma je poměrně klíčové a mělo by být výzvou pro naši sportovní činnost.

V Orlu nám nikdy v první řadě nepůjde o to vyhrávat na mistrovství světa nebo hrát první ligu. Jistě cílem každého sportovce je vítězství, ať už nad sebou samým nebo nad soupeři, ale má toto vítězství smysl, když z něj nebudu mít radost? Má smysl sportovat, když z toho nebudu mít radost? Radost, o které tu mluvím, je spíše vnitřním pocitem, vnitřní radostí, nesmíme si ji plést s veselím. Radost můžete mít, i když jste po tréninku unaveni, tato radost může přijít i po prohraném zápase, když vím, že jsem do něj dal všechno.

Přeji nám všem, abychom se občas při našem sportování i třeba při funkcionářské činnosti na chvíli zastavili a zkusili popřemýšlet, zda to, co dělám, dělám s radostí a zda mají také radosti ostatní kolem mě, popř. co bych mohl udělat lépe.

Přeji vám radostný podzim

Ladislav Kotík

LADISLAV KOTÍK,
GENERÁLNÍ SEKRETÁŘ

Časopis Orel vydává: Orel ústředí Brno, Pellicova 2c, 602 00 Brno, tel.: 543 244 880, fax: 543 244 882, internet: www.orel.cz

Redakce: Stanislav Jan Fidrmuc. Adresa redakce: Orel, Pellicova 2c, 602 00 Brno.

Příspěvky do časopisu zasílejte na e-mail: redakce@orel.cz Uzávěrka čísla 11/2005 je 25. 10. 2005

Redakce si vyhrazuje právo příspěvky přiměřeně upravovat, krátit nebo komentovat. Nevyžádané materiály se nevracejí.

12 čísel za rok 2005 v celkové ceně 180,- Kč včetně poštovného. Cena jednoho čísla je 15,- Kč, cena dvojčísla 30,- Kč.

Informace o předplatném podává a objednávky předplatného přijímá redakce. Veškeré změny (tzn. snížení nebo zvýšení odebíraných kusů, změny v adresách, zrušení odběru apod.) zajišťuje redakce.

Distribuce v ČR: Kongres-takt, Brno. Distribuce do zahraničí a osobní odběr: redakce. Korektura: Lucie Krausová. Náklad: 1500 výtisků.

Sazba: Miloslav Vymazal, Kobylnice u Brna. Tisk: OLPRINT, J. Olejko, tel.: 544 228 208, Brněnská 252/29, 664 51 Šlapanice u Brna.

Redakční rada: Ladislav Kotík (předseda), Stanislav Jan Fidrmuc (redaktor),

IČO 00544833. Evidenční číslo: MK ČR E 5773. Mezinárodní standardní číslo ISSN 1210-1184.

DUCHOVNÍ OKÉNKO • DUCHOVNÍ OKÉNKO

14. SPORT: VÁLKA NEBO MÍR?

„Technicky a organizačně stanovit vážnou sportovní činnost neznamená dávat do popředí vítězství za každou cenu, dokonce uchýlit se k násilí, nebo k vytáčkám, vyhnout se pravidlům.“

KULTURNÍ A SPORTOVNÍ PLÁN CSI

Jeden bohatý pán daroval k Vánocům – své ženě – parfémové balení značky Egoiste a Arrogance. Staršímu synovi Hondu Dominator a dalšímu Toyotu Feroza. Jednoho dne potom jeho manželka byla okradena, syn vyloupil banku, matka byla sražena řidičem jedoucím na červenou. On se ptal proč.

Sport dnes – to je válka v čase míru. A zápasy se prohrávají, jakoby to byly prohrané války.

1. Stává se například ...

... že čteme v následujícím „válečném zpravodaji“, týkajícím se sportovní sezóny 2002/2003:

* 858 vyvolaných výtržností (28 % pokud jde o předešlou sezónu):

69 % se jich přihodí mimo stadiony, 21 % na stadionech, 10 % na cizích hřištích:

* 390 konfliktů mezi fanoušky, * 241 činů vandalismu, * 183 útoků na pořádkové síly, * 21 protestních akcí proti mužstvu nebo proti společnosti = divákům, * 612 zraněných v pořádkových silách a 283 zraněných mezi fanoušky, * 122 zadržených fanoušků a 818 obžalovaných, * 8.000 agentů angažovaných na stadionech, * 54 milionů euro, vynaložených pro bezpečnost na stadionech.

2. Slovo Písma

„Blaze těm, kdo působí pokoj, neboť oni budou nazváni syny Božími“.

(MAT. 5,9)

„Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám.“

(JAN 14,27)

„V něm je náš mír, on dvojí spojil v jedno, když zbořil zeď, která rozděljuje a působí svár.“

(EFES. 2,14)

3. Učitelský úřad

„Mír na zemi, hluboká touha lidských bytostí všech dob, může být obnoven a ustálen pouze v plném respektu k řádu, stanoveného Bohem.“

(BL. JAN XXIII.,

ENCYKLIKA MÍR NA ZEMI, ÚVOD)

Pro prohloubení: viz V. Kapitola koncilní konstituce Radost a naděje: Mír a společenství národů.

4. Komentář

Malé násilí, které se vždy obecněji plazí v záhybech sociálního života (únosy, přepadení, krádeže, vandalismus, pohrdání sociálními zákony a životním prostředím), při všeobecné lhostejnosti se strany ochránců veřejného pořádku nalézají stále úrodnější půdu na hřištích i mimo hřiště.

Stránky popsané (o příčinách) příčinami sportovního násilí a o jejich rozhodných nápravách zaplňují celé knihovny. Není potřeba přidávat další, ale musíme se ptát: začali jsme vůbec vážně uvažovat o vztahu mezi násilím „ve“ sportu a násilím „samého“ sportu? Nebude to tak, že tentýž sport je zasažen násilím a že kdo hraje, touží po vítězství „ať to stojí, co to stojí“, a když jedna porážka může způsobit ztrátu dohody – smlouvy, nebo dokonce konec kariéry?

A přesto sport je – měl by být – místem a nástrojem míru, jak dokazují vlastní začátky olympijských her (776 př. Kr.) v jejichž průběhu se ukládalo válčícím stranám odložit zbraně a nastolit „svatý klid zbraní“.

Oblast víry

Jediný boj, který připouští evangelium, je boj proti zlu, ať se představuje v jakékoliv podobě.

5. Svědectví

„S odvoláním se na Martina Luthera Kinga, také já mám sen: vidím spolu dvě mužstva ve středu hřiště: vítěze i poražené a stejně klidné; vidím vyloučeného hráče, omlouvajícího se svým kolegům; slyším, jak celý stadion tleská vítězům, protože jsou lepší a nehlídají na barvu jejich triček; vidím fanouška, který se zdraví s rozhodčím, který spravedlivě píská každý fault; slyším jen sbory, které povzbuzují vlastní mužstvo a nejsou proti mužstvu protivníka; vidím stadion bez pořádkových sil, nejsou ve službě.“

(Damiano Tommasi, hráč mužstva Roma)

6. A my, zde a teď?

(Konkrétní závazky)

7. Modlitba

Jednoduchá modlitba

Pane, učiň mne nástrojem svého pokoje.

Kde je nenávisť, učiň, ať přináším lásku.

Kde je urážka, ať přináším odpuštění.

Kde je nesvornost, ať přináším jednotu.

Kde je pochybnost, ať přináším jistotu.

Kde je omyl, ať přináším pravdu.

Kde je zoufalství, ať přináším naději.

Kde je smutek, ať přináším radost.

Kde je temnota, ať přináším světlo.

Mistře, nauč mne, abych vždy dovedl spíše potěšit, než být utěšován, spíše pochopit, než být chápán, spíše milovat, než být milován.

Neboť právě tím, že dáváme, dostává se nám darů, tím, že odpouštíme, dosahujeme odpuštění, tím, že umíráme, rodíme se do věčného života.

(SV. FRANTIŠEK Z ASSISI)

P. PETR DUJKA

PŘEKLAD Z ITAL. PETR DYNKA

Kontres v Trentu

Může být sport zdrojem radosti?

Nejen, že sport může být zdrojem radosti, ale on jim opravdu má být. Kongres na toto zajímavé téma se konal ve dnech 16.–18. září v italském Tridentu. Pořadatelé z organizace Sportmeet vybrali záměrně toto provokativní téma, které umožňuje pozitivní pohled na sport. V době, kdy se zdá, že sport se stává stále více komercí a kdy rostou problémy s násilím nebo dopínem ve sportu, v době, kdy naši fotbaloví představitelé „loví kapříky“ a kdy se mezi sebou perou příznivci toho či onoho klubu, je hledání radosti při sportovních aktivitách cestou, jak najít znovu kořeny autentického a opravdového sportu.

Kongresu se celkem účastnilo asi 150 účastníků z 22 zemí, mezi nimi i 3 zástupci z České republiky. Téma kongresu Sport a radost bylo detailně rozpracováno z několika pohledů: z pohledu sociologů, psychologů, pedagogů a především také z pohledu aktivních sportovců. Během oficiální části kongresu přednesl také základní přednášku prezident organizace Sportmeet italský sportovní lékař

Paolo Crepaz, zástupce sekce Církev a sport ve Vatikánu P. Kevin Lixey a také ředitel projektu OSN pro Mezinárodní rok sportu Michael Kleiner. Jak již bylo řečeno, byla součástí programu i svědectví známých sportovců o tom, jak oni prožívají nebo prožívali radost během své sportovní kariéry, mezi jinými určitě zaujalo svědectví italské kanoistky a olympijské vítězky Josefy Idem nebo vítězky paralympiády Francesky Porcellata. Další přednášející potom představili konkrétní projekty, které v mnoha zemích pomáhají pomocí sportu a sportovních aktivit vychovávat mladé lidi nebo získávat finanční prostředky, které následně slouží k pomoci v chudých oblastech.

Často se v těchto příbězích opakoval jeden zajímavý motiv: Sportovci nebo cestovatelé při své činnosti zjišťují, že pouze sportovat už jim nepřináší opravdovou radost, a tak se snaží pomocí svých aktivit pomáhat druhým. Uvedu jen několik příkladů:

Italský horolezec Fausto de Stefani vystoupil na všechny osmitisícovky,

ale poté cítil potřebu pomoci chudým obyvatelům Nepálu. S jeho pomocí už dnes stojí nová moderní škola blízko Kathmandu a druhá je v plánech.

Cyklisté za podpory projektu Ponti di Pace cestovali z Benátek do Pekingu a do Jeruzaléma. Během svých cest pochopili, že pouhé cestování nestačí. Prodejem knih o této expedici získávají finanční prostředky, jež věnují na pomoc jedné vesnici v Gruzii, kterou poznali během svých cest. Fanoušci dvou zneprátelených fotbalových klubů z Janova (FC a Sampdoria) vytvořili společně sdružení, které nejen omezilo tvrdé střety mezi „ultras“ obou klubů, ale zároveň dává možnost zaměstnání a zařazení do společnosti. Brazilští učitelé a vychovatelé pomocí projektu Esporte&Acao vychovávají sportem děti z nejchudších brazilských rodin.

Jak je tedy vidět, sport v dnešní době může a musí být zdrojem radosti. A tu pravou radost i ve sportu najdeme především tehdy, když se nezaměříme jen sami na sebe, ale začneme přemýšlet, jako pomocí svých darů můžeme pomoci i ostatním.

LADISLAV KOTÍK

Na kole do Pekingu, ale nejen to ...

Skupina 9 cyklistů se v roce 2001 vydala z Benátek do Pekingu. Už cesta samotná určitě nebyla snadná a navíc tito cyklisté nejsou zrovna žádní mladíci. Při rozhovoru s nimi ale zjistíte, že nejde ani tak o sportovní výkon ani o poznání nových zemí. Díky tomuto poznání a svým výkonům jsou ale tito lidé připraveni pomáhat tam, kde je to potřeba.

S vedoucím výpravy Aldem Morosem jsme si v italském Tridentu na toto téma podívali:

▲ Co bylo motivem Vaší cesty do Pekingu?

Cesta do Pekingu měla několik motivů a také každý z nás měl jiné motivy. Projít cestou, kudy vedla hedvábná stezka, potkávat lidi, náboženství, kultury a rozdílnou přírodu, rozšiřovat poselství míru a solidarity, které jsme nesli napsané na našich tričkách.

▲ Můžete nám cestu blíže popsat?

10 osob (9 cyklistů a fotograf), 12 000 km a 96 dní na cestě 12 zeměmi

(Itálie, Slovinsko, Chorvatsko, Srbsko, Bulharsko, Turecko, Gruzie, Azerbajdžán, Turkmenistán, Uzbekistán, Kazachstán a Čína). Etapy měřily kolem 150 km denně (76 dní) a 20 dní jsme věnovali turistickým návštěvám (Istanbul, Trabzon, Tbilisi, Ashgabat, Bukara, Kiwa, Samarkand, Turpan, Lanzhou, Xian a Peking). Jako doprovod jelo s námi podpůrné vozidlo, které jsme si pronajali a v každé zemi měnili. Nocovali jsme v hotelích, a pokud to nebylo možné, ve stanu nebo v soukromých domech.

▲ Jaké momenty na cestě vám přinesly největší radost a jaké byly naopak největší potíže?

Okamžikem radosti byl pro nás přirozeně příjezd na náměstí Tien An Men, ostatní okamžiky jsou určitě pro každého rozdílné. Já osobně si vybavuji s velkou radostí noc, kterou jsme strávili na trajektu, jenž nás převážel přes Kaspické moře. Byla to konečně noc, kdy jsme si odpočinuli, plná vůně moře a hvězd a absolutního nočního ticha. Ale také setkání s chudými lidmi, kteří nás na cestě přijali, dojemné setkání s dětmi v Surami, dojetí v noci, kterou jsme strávili ve stanu uprostřed pouště.

Těžké okamžiky: především první den, když přítel Alberto upadl, ještě v Itálii, a musel nás opustit, a poté krádež v Tbilisi, kdy nám vykradli doprovodnou dodávku, problémy se zažívá-

ním, kterými jsme trpěli především během dní v oázách v Uzbekistánu.

▲ Vytvořili jste asociaci Mosty míru? Proč?

Asociace vznikla v roce 1989 při příležitosti expedice Benátky – Moskva, abychom symbolicky spojili v míru benátské mosty, známý most v Bassano del Grappa (město v Benátsku, odkud někteří z nás pochází) a mosty v Moskvě: Mosty míru vznikly s motivem organizovat sportovní a cyklistické akce, ale nejen to: každá naše iniciativa je sice sportovní, ale má také vyšší hodnotu: perestrojka, Gorbačov, hasiči z Černobylu v roce 1989, poselství míru a solidarity představitelům 12 zemí, kterými jsme projížděli v roce 2001 do Pekingu a poté v roce 2004 Jeruzalém, svaté město tří monoteistických náboženství, a solidarita AIL (italská asociace boje proti dětské leukémii). Každá cesta má svůj cíl, která důležitější než sportovní zážitek.

▲ Během Vašich cest jsme také podpořili děti v Surami, v Gruzii?

Projekt vznikl po našem setkání v Surami během cesty, kde jsme se setkali s chudými dětmi a obrovským zoufalstvím v Gruzii. Jako cyklisté jsme si na zpáteční cestě uvědomili, že jsme o míru a solidaritě jen mluvili. Mnoho krásných slov, ale žádný skutek. Jen slova. A když jsme se dívali znovu na filmy, vzpomněli jsme si na tyto děti. Přeskočila jiskřička, která byla konkretizována zásilkou oblečení a peněžní částky (za pomoci Charity) a dalšími následnými 4 zásilkami, ale se záměrem udělat pro ně ještě více. Proto se právě v těchto dnech jeden z nás nachází pravděpodobně v Surami, aby osobně poznal situaci a rozhodl se co dělat.

▲ Máte už další plány do budoucna?

Vážně přemýšlíme o projektu „svatých měst“ pomocí „ekumenické“ cesty různými náboženstvími. Z Benátek do Říma a poté přes Istanbul a Sýrii až do Jeruzaléma, dále do Mediny a Mekky v Arábii, přes Perský záliv do Iránu, kde bychom navštívili Eshafan a Bam, poté Pakistan, Indie až do Varenasi, dále do Nepálu, Kathmandu, abychom došli do Lashy v Tibetu. JE to 14 000 km a 4 měsíce, ale je mnoho věcí, které je potřeba ověřit. Např. nevíme, zda jsou města Medina a Mekka otevřena cizincům.

ROZHOVOR VEDL LADISLAV KOTÍK

100 let Orla - rok 2009

V roce 2009 oslaví Orel 100 let své existence. Zdá se, že na přípravu na tento rok je ještě dost času, ale jak všichni dobře víme, čas běží neúprosně, a proto se výkonné představenstvo již rokem 2009 začalo zabývat.

Na základě usnesení výkonného představenstva Orla jsem byl pověřen zahájením příprav na tento rok. Na úterý 30. srpna byla svolána první porada v této věci, na kterou byli pozváni zástupci odborných rad. Shodli jsme se na několika tezích, které by celý rok 2009 měly provázet:

1. Jedná se především o oslavu Orla, je třeba uvědomit si sami sebe. Mnoho našich členů neví nic o naší organizaci. Cílem by měla být propagace Orla především uvnitř organizace.

2. Orel má i po 100 letech své pevné místo ve společnosti, tato minulost může být zdrojem naší hrdosti, ale je třeba se na ni podívat i objektivně, popř. kriticky, a využít poznatky minulosti.

3. Zaměřit oslavy ne na minulost, ale na budoucnost. Využít i přípravné roky k diskuzím o budoucnosti Orla na všech úrovních.

4. V roce 2009 oslovit a zapojit co nejvíce mladé lidi.

V diskuzi na první poradě i ve výkonném představenstvu se objevilo několik zajímavých návrhů a podnětů:

- nazvat rok 2009 rokem Orla
- rok 2009 je rokem oslavou založení Československého Orla => zapojit i Slovenský Orol
- součástí oslav budou i akce FICEP – zazněl návrh na spojení všech akcí FICEP v jeden termín – kongres + hry FICEP + tábor FICEP – toto by v případě souhlasu představenstva muselo být okamžitě na podzim projednáno na představenstvu FICEP
- rokem 2009 a otázkami směřování Orla je třeba se zabývat i na úrovni představenstva
- práci na historii Orla je třeba zahájit co nejdříve, rýsuje se možnost spolupráce s profesionálními historiky z VŠ

Připomínka 100 let Orla není jen oslavou pro výkonné představenstvo nebo ústředí, ale měla by to být živá oslava ve všech župách a jednotách. I z tohoto důvodu žádá výkonné představenstvo co největší zapojení žup a jednot do první fáze příprav. Chtěl bych proto požádat všechny, kteří mají nápady, co vše by bylo možné v roce 2009 udělat a čemu především by se měl Orel věnovat, aby tyto své připomínky a náměty zaslali do konce listopadu 2005 na adresu ústředního sekretariátu Orla, Pellicova 2c, 602 00 Brno nebo na ustredi@orel.cz.

Předem vám děkuji za Vaši spolupráci

LADISLAV KOTÍK,
GENERÁLNÍ SEKRETÁŘ ORLA

OREL župa Velehradská, jednota Orla Kunovice
ve spolupráci s KDU-ČSL Kunovice,
pořádá v sobotu dne 14. 1. 2006
ve Sportovní hale v Kunovicích

ÚSTŘEDNÍ ORELSKÝ KROJOVÝ PLES

Začátek v 19.30 hod

Hrají: dechová hudba Vnorovjané
cimbálová muzika Kunovjané

Vystoupení krojované chasy - Moravská beseda

Uvítáme účast kolon z jednot či žup

Předprodej a zajištění vstupenek, přihláška krojové chasy:
ses. Habartíková Marie, Osvobození 855, 686 04 Kunovice
Tel.: 572 548 286

Vstupné 100,- Kč

Ústřední turnaj v malé kopané mladších žáků

Vyhodnocení turnaje: první tři družstva obdržela diplomy a poháry. Této akce se zúčastnil jako čestný host starosta Orla Ladislav Šustr. Turnaj byl sehrán v přátelském duchu bez komplikací za pěkného počasí.

PAVEL DOHNÁLEK

Turnaj byl odehrán 1. 10. 2005 v Moutnicích. Zahájil ho přivítáním všech hráčů a funkcionářů ředitel turnaje br. Pavel Dohnálek.

Duchovní slovo měl moutnický duchovní správce otec František Koukal.

Pravidla vysvětlil br. Rostislav Dohnálek. Zápasů řídili tito rozhodčí: br. František Cibulka z Vyškova, br. Pavel Řehulka ze Stěbořic, br. Vladimír Povolný a br. Rostislav Dohnálek z Moutnic.

Turnaje se účastnilo 5 orelských družstev a hrálo se 2 x 10 minut s těmito výsledky:

	1	2	3	4	5	body	pořadí
1. Moutnice		0 : 2	2 : 0	0 : 2	0 : 2	3	4.
2. Vyškov	2 : 0		2 : 1	3 : 0	4 : 0	12	1.
3. Brno-Židenice	0 : 2	1 : 2		0 : 0	0 : 2	1	5.
4. Troubelice	2 : 0	0 : 3	0 : 0		0 : 5	4	3.
5. Stěbořice	2 : 0	0 : 4	2 : 0	5 : 0		9	2.

Střelci turnaje:

1. Jan Heger	Orel Vyškov	6
2. Petr Uvíra	Orel Stěbořice	5
3. Tadeáš Řehulka	Orel Stěbořice	3
4. Kristián Skoupý	Orel Vyškov	2
5. Pavel Galetka	Orel Troubelice	1
6. Josef Kulíšek	Orel Moutnice	1
7. Ondřej Manek	Orel Troubelice	1
8. Petr Janko	Orel Brno-Židenice	1
9. Roman Premus	Orel Stěbořice	1
10. Jaroslav Tetur	Orel Moutnice	1

Pořadí družstev:

1. Vyškov
2. Stěbořice
3. Troubelice
4. Moutnice
5. Brno-Židenice

100. výročí založení Orla ve Vyškově

V sobotu 10. září 2005 se konaly v areálu orelské jednoty ve Vyškově oslavy 100. výročí vzniku katolické jednoty Orel. Sešlo se zde na 200 sportovců a dalších 100 příznivců Orla. Starosta místní jednoty br. František Cibulka uvítal vzácné hosty v čele s poslancem PČR a starostou

Orla br. Ladislavem Šustrem, senátorem Ing. Ivo Bárkem, starostou města Vyškov RNDr. Petrem Hájkem a starostou Klapilovy župy br. Božetěchem Kostelkou. Děkan vyškovské farnosti P. Antonín Štefek zahájil celou slavnost motlitbou a požehnáním a pan starosta Vyškova krátce promluvil. Br. Mirek Zedník vzpomněl jména tří osobností. Těch, kteří stáli u zrodu vzniku Orla a kteří trpěli v nacistických a komunistických žalářích, protože se svých ideálů nikdy nevzdali: br. Štěpán Klapil, br. Jan Hrbotický a br. Bedřich Kostelka. Krátce nato dal br. Ladislav Šustr pokyn k zahájení sportovního klání. Děti různých věkových kategorií soutěžily v atletickém víceboji a vítězové si odnesli hodnotné ceny a medaile.

O cenné poháry soutěžili také dospělí: ve volejbale o putovní pohár

Ing. Jana Hrbotického, v nohejbale, v ruských kužlkách a v petanque.

Z výsledků: nejceněnější trofeje si odneslo ve volejbale mužstvo Orla Obřany, ale pochvalu si zaslouží i druhé místo Orla Vyškov. V nohejbale zvítězilo mužstvo Orel Vyškov I, v ruských kužlkách s převahou vyhrál br. Mirek Zedník a v petanque si první místo odnesla dvojice Rábek a Kubáč. Ke zdárnému průběhu celé akce přispělo i skvělé počasí a dílo se podařilo.

Na závěr musím připomenout těch několik nadšenců, bez nichž by Orel po pádu totality vůbec „nevyšel z popela“. Jsou to: br. Božetěch Kostelka, již zesnulý br. Antonín Vrtílek, br. Bohuš Zedník, br. Mirek Zedník a br. Pavel Michálek. Velké díky patří také všem, kteří se podíleli na úspěchu této akce.

BR. JAROMÍR ZBOŘIL

D 0 + Ch 0 (1999 a ml.)

Pořadí	Příjmení	Jméno	Jednota	Sprint 40 m		Dálka		Hod/vrh - míček		Vytřvalost 200 m		Body Celkem
				Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	
1	Sedlmajer	Jan	Drnovice	8,2	1	139	2	15	1	12,5	1	5
2	Klvač	Jakub	Vyškov	8,4	2	143	1	13	2,5	12,9	2,5	8
3	Schoř	Dominik	Obřany	8,5	3	137	3,5	11	4	13	4	14,5
4	Olejníčková	Evička	Vyškov	8,6	4	131	5	7	10	12,9	2,5	21,5
5	Procházka	Tomáš	Obřany	9,5	8	137	3,5	13	2,5	15	9	23
6	Svoboda	Tomáš	Drnovice	9	5	116	8	10	5,5	13,7	6	24,5
7	Limburská	Eliška	Obřany	9,1	6	120	7	10	5,5	14,1	7	25,5
8	Buček	Štěpán	Jířkovice	9,3	7	123	6	6	12,5	13,6	5	30,5
9	Till	Dalibor	Obřany	9,6	9	115	9,5	7	10	15,2	10	38,5
10	Fiala	Petr	Žatčany	10,4	13,5	104	13	9	7	14,9	8	41,5
11	Vymětal	Radek	Jířkovice	10,4	13,5	115	9,5	8	8	16,2	12	43
12	Kalvodová	Anna	Žatčany	10,1	10,5	105	12	5	14	15,5	11	47,5
13	Dokoupilová	Emilie	Žatčany	10,3	12	110	11	3	16,5	16,8	14	53,5
14	Limburský	Jan	Obřany	12,4	16	101	14	7	10	17,1	15	55
15	Němčanská	Petra	Obřany	10,1	10,5	80	16	4	15	17,7	16	57,5
16	Škrhák	Denis	Žatčany	10,6	15	81	15	6	12,5	18,6	17	59,5
17	Svoboda	Martin	Drnovice	13,1	17	76	17	3	16,5	16,5	13	63,5
18	Cibulková	Tereza	Vyškov	17,5	18	63	18	1	19,5	22,4	18	73,5
19	Procházka	David	Obřany	19,5	19	52	20	2	18	25	19	76
20	Halasová	Anička	Vyškov	20,9	20	62	19	1	19,5	40	20	78,5

D 1 (1997–98)

Pořadí	Příjmení	Jméno	Jednota	Sprint 50 m		Dálka		Hod/vrh - míček		Vytřvalost 200 m		Body Celkem
				Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	
1	Škrhák	Dita	Žatčany	9,9	52	255	67	11,2	46	42,1	75	240
2	Kalvodová	Marie	Žatčany	10,6	38	232	52	12,4	52	43,3	73	215
3	Dokoupilová	Hedvika	Žatčany	10,9	32	254	67	11,2	46	47,3	65	210
4	Dvořáková	Tereza	Drnovice	11,4	24	246	63	12,2	51	50,1	59	197
5	Vinklarová	Dominika	Hranice	10,4	42	204	24	12,7	53	44	72	191
6	Němčanská	Veronika	Obřany	10,9	32	245	62	7	25	48	64	183
7	Drábková	Adéla	Troubelice	10,6	38	171	5	12	50	45,1	69	162
8	Olejníčková	Irena	Vyškov	11	30	196	18	10,5	42	46,3	67	157
9	Kotrášová	Marie	Troubelice	11,1	28	158	3	11,2	46	49,5	61	138
9	Kotrášová	Marie	Troubelice	11,1	28	158	3	11,2	46	49,5	61	138

Ch 1 (1997–98)

Pořadí	Příjmení	Jméno	Jednota	Sprint 50 m		Dálka		Hod/vrh – míček		Vytrvalost 200 m		Body Celkem
				Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	
1	Gadas	Pavel	Hranice	8,9	73	308	90	30	92	38,9	82	337
2	Kalvoda	Bohumil	Žatčany	9,6	58	265	72	18,3	68	40,5	79	277
3	Handl	Jiří	Drnovice	10,6	38	262	71	14,7	61	43,3	73	243
4	Dvořák	Michal	Blažovice	10	50	227	47	19	70	42,9	74	241
5	Lipták	Dan	Obřany	9,9	52	234	54	15	62	46,5	67	235
6	Preis	Rudolf	Jiřkovice	11,1	28	245	62	12	50	48,4	63	203
7	Fiala	Daniel	Žatčany	10,3	44	227	47	9,8	39	43,9	72	202
8	Balog	Petr	Drnovice	107	36	194	17	16,8	65	50,7	59	177
9	Šedivý	Matěj	Obřany	10,8	34	200	20	14,3	60	48,9	62	176
10	Fučík	Pavel	Obřany	11,3	25	210	30	10,3	41	49,9	60	156

D 2 (1995–96)

Pořadí	Příjmení	Jméno	Jednota	Sprint 50 m		Dálka		Hod/vrh – míček		Vytrvalost 300 m		Body Celkem
				Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	
1	Galatíková	Lucie	Vyškov	8,5	80	321	88	26,2	82	00:57,80	86	336
2	Polášková	Markéta	Domanín	8,9	72	285	72	18,2	66	00:59,50	77	287
3	Buchtová	Věra	Jiřkovice	9,1	68	283	71	11,8	38	01:01,30	68	245
4	Masařová	Romana	Domanín	9,7	56	272	66	13,8	54	01:03,40	58	234
5	Šinclová	Lucie	Troubelice	8,9	72	248	54	11,8	38	01:02,50	62	226
6	Vymětalová	Simona	Jiřkovice	9	70	253	56	15,4	60	01:17,40	32	218
7	Pojedzná	Tereza	Drnovice	9,3	64	245	52	13	50	01:09,30	41	207
8	Bučková	Sára	Jiřkovice	9,9	52	225	35	16,2	62	01:14,90	35	184
9	Burgnerová	Kateřina	Drnovice	10,4	42	233	43	14	55	01:16,50	33	173
10	Mlejnková	Kristýna	Jiřkovice	9,6	58	240	50	105	25	01:11,10	40	173
11	Bučková	Lucie	Jiřkovice	9,9	52	231	41	11	30	01:16,00	34	157
12	Buchtová	Denisa	Jiřkovice	9,7	56	226	36	11	23	01:11,90	38	153
13	Šíbllová	Jana	Drnovice	11,4	26	199	19	17,8	65	01:35,10	15	125
14	Marcínová	Kristýna	Drnovice	11,3	27	143	2	8,2	11	01:22,10	28	68

Ch 2 (1995–96)

Pořadí	Příjmení	Jméno	Jednota	Sprint 50 m		Dálka		Hod/vrh – míček		Vytrvalost 400 m		Body Celkem
				Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	
1	Gerža	Viktor	Domanín	7,9	92	323	86	35,4	90	01:19,00	82	350
2	Plhal	Martin	Vyškov	8	90	307	78	34	88	01:19,60	80	336
3	Daněk	Petr	Blažovice	8,6	78	320	85	24,8	69	01:27,90	56	288
4	Závala	Petr	Vyškov	8,8	74	301	75	23,8	67	01:22,70	72	288
5	Sotolář	Karel	Drnovice	9,3	64	314	82	22,2	64	01:28,90	53	263
6	Schoř	Jakub	Obřany	9,4	62	281	65	30,5	81	01:37,80	42	250
7	Zábranský	Jiří	Hranice	9,3	64	265	57	27,4	74	01:31,50	48	243
8	Kotráš	Jan	Troubelice	9,3	64	278	64	19,5	59	01:30,50	49	236
9	Klvač	Ondřej	Vyškov	9,7	56	255	52	24,8	69	01:36,30	44	221
10	Suchán	Lukáš	Drnovice	10	50	253	51	19,5	59	01:35,10	45	205
11	Nečas	Marek	Vyškov	9,7	56	238	38	20	60	01:39,70	40	194

D 3 (1994–93)

Pořadí	Příjmení	Jméno	Jednota	Sprint 60 m		Dálka		Hod/vrh Koule 2 kg		Šplh		Plavání 25 m		Vytvalost 400 m		Body Celkem
				Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	
1	Kalová	Radka	Vyškov	9,2	86	363	91	5,2	44	4,52	95	27,1	64	01:17,20	108	488
2	Zábranská	Helena	Hranice	10,1	62	283	51	5,2	46	4,4	76	24,4	78	01:23,80	89	402
3	Paulíková	Barbora	Jiřkovice	10	65	309	64	5,6	52	10,68	33	26,7	67	01:19,90	100	381
4	Ilgnerová	Karolína	Vyškov	9,9	68	314	67	4,7	34	7,93	61	27,7	62	01:25,60	83	375
5	Fišerová	Marie	Troubelice	10,4	53	290	35	5,65	53	6,9	71	29,5	52	01:24,60	80	344
6	Klobásková	Anna	Domanín	10	65	293	56	4,35	27	8,1	59	28,2	59	01:29,60	71	337
7	Horáčková	Jarmila	Žatčany	9,9	68	303	61	5,35	47	0	0	30,1	50	01:25,00	85	311
8	Vejrostová	Eliška	Jiřkovice	12	20	247	33	4,6	32	13,12	19	31,2	44	01:43,40	29	177
9	Žvátarová	Martina	Troubelice	11,8	24	263	41	4,8	36	25,24	7	35,5	22	01:45,80	22	152
10	Šenkyříková	Renata	Jiřkovice	12,1	18	226	23	4,5	30	0	0	32,8	36	01:38,20	43	150
11	Sedivá	Klára	Obřany	11,7	26	251	35	5	40	0	0	38	16	01:42,30	33	150
12	Jindrová	Andrea	Drnovice	12,4	12	243	31	5,8	56	0	0	41,2	11	01:49,00	16	126
13	Fučíková	Petra	Obřany	12,3	14	213	16	4,8	36	16,9	15	34,7	19	01:47,50	19	119

Ch 3 (1993–94)

Pořadí	Příjmení	Jméno	Jednota	Sprint 60 m		Dálka		Hod/vrh - koule 3 kg		Šplh		Plavání 25 m		Vytvalost 600 m		Body Celkem
				Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	
1	Trávníček	Josef	Vyškov	9,3	71	411	95	7,7	74	5,1	79	20,7	81	01:55,40	105	505
2	Heger	Jan	Vyškov	8,3	94	408	94	6,1	42	5,7	73	22,5	72	02:11,30	87	462
3	Plhal	David	Vyškov	8,9	82	387	84	6,3	46	9,1	39	20,9	80	02:07,60	92	423
4	Uhlíř	David	Obřany	9,2	74	345	64	5,5	30	5,4	76	21,9	75	02:08,90	91	410
5	Paulík	David	Blažovice	9,3	71	349	69	5,5	30	7,3	57	22,1	74	02:03,40	96	397
6	Uřínovský	Petr	Hranice	9,5	65	329	61	5,8	36	5,9	71	23,2	69	02:10,00	90	392
7	Polá	Tomáš	Vyškov	10	50	338	65	6,4	48	5,7	73	21,3	78	02:26,70	57	371
8	Holomek	Jakub	Křenovice	10,6	38	343	67	6,9	58	10	30	25,1	59	02:13,90	82	334
9	Skoupý	Kristián	Vyškov	9,9	53	325	60	6,4	48	9,4	36	25,4	58	02:19,20	71	326
10	Toman	Radek	Domanín	10,3	44	323	59	5,9	38	8,9	41	24	55	02:19,60	71	308
11	Streit	Stanislav	Drnovice	10,1	48	360	50	5,8	36	8,4	46	30,6	27	02:24,10	58	265
12	Patsch	Tomáš	Křenovice	10,1	48	323	59	6	40	8,6	44	29,6	37	02:38,40	33	261
13	Polášek	Jaroslav	Domanín	11	30	279	39	4,1	5	12	15	21,1	79	02:20,50	69	237
14	Mlejnek	Radim	Jiřkovice	10,4	42	232	16	5,8	36	0	0	21,2	79	02:34,00	42	215
15	Landsman	Jan	Drnovice	10,2	46	335	64	6,5	50	13,1	10	40,6	5	02:56,20	4	179
16	Masařík	Lukáš	Vyškov	10,7	36	288	44	5,4	28	0	0	26,7	51	02:47,70	14	173
17	Klempíř	Pavel	Domanín	14	3	221	10	5,2	24	0	0	23,4	68	02:56,00	33	138
18	Fiala	Dominik	Žatčany	11,2	26	282	41	5,2	24	0	0	0	0	02:34,50	41	132
19	Dokoupil	Dominik	Žatčany	11,9	12	228	14	4,4	8	12,7	11	45,8	4	02:20,90	68	117
20	Maitner	Jiří	Troubelice	11,1	28	256	28	5,8	36	0	0	0	0	03:04,40	0	92
21	Čožík	Radomil	Drnovice	12,1	10	185	2	5,2	24	0	0	27,5	47	03:06,00	0	83

D 4 (1991-92)

Pořadí	Příjmení	Jméno	Jednota	Sprint 60 m		Dálka		Hod/vrh - koule 3 kg		Šplh		Plavání 50 m		Vyrvalost 600 m		Body Celkem
				Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	
1	Dokoupilová	Eliška	Žatčany	9,4	68	374	77	5,4	48	5,4	81	01:00,12	58	02:17,20	66	398
2	Ličmanová	Anna	Hranice	10,3	41	309	44	5,7	54	8,87	46	01:03,90	52	02:33,40	33	270
3	Preisová	Jana	Jiříkovice	10,8	26	308	44	5,9	58	10,24	33	00:48,40	83	02:47,20	1	245
4	Procházková	Eliška	Obřany	10,6	32	257	18	4,7	34	9,43	41	01:00,90	58	02:39,50	21	204
5	Žvátolová	Jana	Troubelice	10,6	32	294	37	3,7	17	0	0	01:41,10	1	02:41,70	17	104

Ch 4 (1991-92)

Pořadí	Příjmení	Jméno	Jednota	Sprint 60 m		Dálka		Hod/vrh - koule 4 kg		Šplh		Plavání 50 m		Vyrvalost 800 m		Body Celkem
				Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	Výkon	Body	
1	Šic	Pavel	Drnovice	9	70	384	67	8,9	98	5,96	51	46,5	77	02:58,40	72	435
2	Holomek	Martin	Křenovice	9,2	62	409	79	7,5	70	4,75	75	50,2	70	02:58,90	71	427
3	Pelíkán	Pavel	Obřany	9,6	46	344	47	6,1	42	4,12	88	01:02,70	45	02:57,60	72	340
4	Dvořák	Dominik	Blažovice	10,4	16	307	28	6,1	42	6,52	45	49,9	70	02:51,40	79	280
5	Pelíkán	Pavel	Obřany	10,2	24	301	25	6,5	50	4,18	86	01:08,10	34	03:09,20	61	280
6	Vinklár	Dalibor	Hranice	10,6	16	299	24	5,65	33	11,81	11	01:14,90	20	03:13,80	56	160
7	Hronek	Jaroslav	Obřany	11,4	10	266	10	3,95	4	9,46	23	01:14,50	21	03:09,90	60	128

Bruslař Karel Ligocki překonal sám sebe

Nový Jičín/Suchdol nad Odrou • Příběhem o nezměrné vůli by mohl být včerejší počín tratového dělníka Karla Ligockého (49 let) ze Suchdolu nad Odrou na Novojičínsku. Včera na zimním stadionu v Novém Jičíně zdolal v rychlobruslařské dvanáctihodinovce 209 kilometrů a 336 metrů. Vyměřený okruh 137 metrů na ledové ploše tak objel 1528krát. Původně měl v úmyslu překonat svůj rekord z loňska, jehož hodnota byla 188 kilometrů a 230 metrů. „Když jsem se k té úrovni blížil, měl jsem ještě asi hodinu

před sebou. Začal jsem věřit, že by se dalo překonat i dvě stě kilometrů,“ uvedl Ligocki, který nakonec odjel celou trať na dlouhých nožích, přestože měl připravené i brusle kanady. „Kotníky asi dostaly zabrat, uvidím, až sundám brusle. Ale hlavně to byla těžká psychická záležitost,“ dodal po závodu unavený, ale šťastný rekordman, jenž ihned po závodu vyšmíroval Marcelu Staškovou z pelhřimovské agentury Dobrý den, která dohlížela na regulérnost rekordu.

„Musím poděkovat klukům z práce, orlům a hlavně těm, kteří se mnou jez-

dili. Bez nich by to nešlo,“ upozornil Ligocki a obrátil se na Rostislava Hypla, který s ním odjel téměř bez přestávky celou trasu. „Cítil jsem se celou dobu docela dobře. Až na ten konec, to už byla velká divočina i na mě,“ připomněl Ligockého tahoun okamžik, kdy po dvoustovce rekordman neuvěřitelně zrychlil. Kromě Hypla jezdili ale i další. Například kluci Radim Plešek a Pavel Čermák jezdili s Ligockým od osmi do jedenácti večer, a pak od rána od pěti až do finišu. „Je to úžasný výkon,“ komentovali rekord.

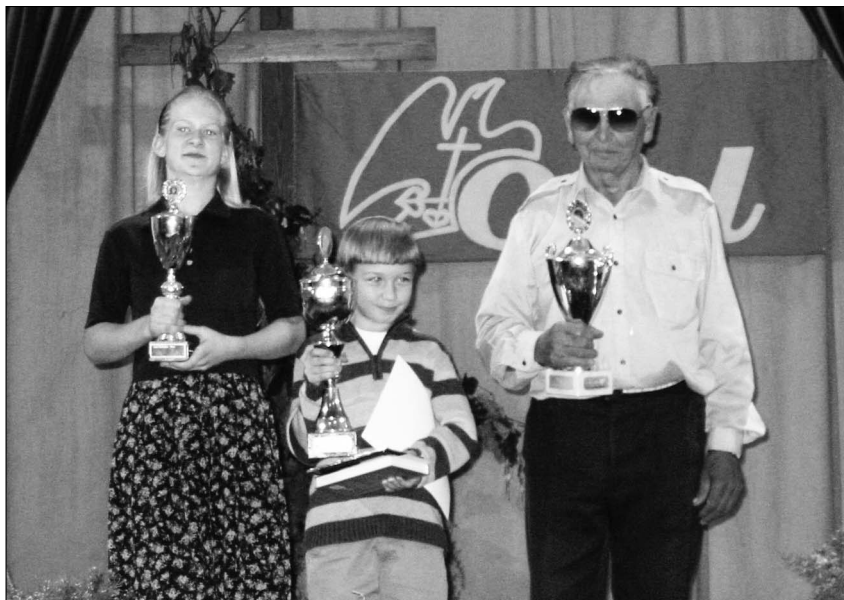
Ligocki, který má za sebou 17 ultramaratonů a 150 maratónů, by se chtěl letos potěšit zúčastnit extrémního závodu v Řecku ze Sparty do Athén, dlouhého 246 kilometrů. „Dvakrát jsem odpadl kolem devadesátého kilometru, protože jsem byl unavený cestováním vlakem. Snad mi tento výkon pomůže najít někoho, kdo by mi koupil letenku a komu bych dokázal, že na ten spartatlon mám,“ poznamenal muž, jenž prošel loni těžkou osobní zkouškou, o níž nechce hovořit. „Je v tom taková symbolika s Velikonocemi, proto to dělám v tuto dobu. Pro mě je to také jakási zmrtvýchvstání. Jak říkám, ten kámen je odvalený,“ uzavřel Ligocki.

*IVAN PAVELEK
pro Deníky Morava dne 29. 3. 2005*

SVATOVÁCLAVSKÁ RÉVA

Již po čtrnácté se v Lubině na Kopřivnicku (župa Kadlčákova) setkali příznivci a milovníci poezie i prózy. Malí i velcí recitátoři se sjeli z různých koutů naší republiky, aby se zúčastnili ústřední soutěže v přednesu křesťanské poezie a prózy „Svatováclavská réva“. I když v den konání, tedy 17. září 2005, nám počasí příliš nepřálo, nikdo z těchto nadšenců se nenechal odradit od cesty do Lubiny. Přijeli plní soutěžního nadšení a dobré nálady. Díky místním organizátorům přivítal všechny účastníky, tzn. 35 soutěžících, jejich doprovod i členy poroty, krásně vyzdobený Katolický dům. Pro kulturu ducha je třeba mít i kulturní prostředí a to se v Lubině vždy najde. Ať už je to květinami vyzdobený sál, velká nabídka knih či výstava fotografií z minulých ročníků soutěže. Ani tělo nezůstalo zanedbáno, všichni se mohli před soutěží posilnit malou snídaní.

A tak již nic nebránilo tomu, aby soutěž mohla začít. Duchovním slovem zahájil naše setkání otec Petr Dujka, který byl také požádán o členství v porotě. Pozdravit nás přišel také starosta župy Kadlčákovy a zároveň místostarosta Orla ČR bratr Václav Michalčák a potom jsme se již mohli zaposlouchat do přednesů básní soutěžících nejmladší kategorie do 10 let. Ani oni, ani soutěžící v dalších třech kategoriích si, jak se říká, „netrhli ostudu“. Naopak, svým přednesem všechny přítomné opět přesvědčili

o tom, že poezie je krásná a do našeho života patří, i když v dnešní době není zrovna moc „v módě“ se jí věnovat.

Porotě pod vedením paní profesořky Anny Staňkové tedy připadl nelehký úkol rozhodnout, kteří soutěžící byli přece jen nejlepší. My ostatní jsme se zatím mohli zaposlouchat do krásných písní od Leoše Janáčka a písní moravských a slovenských lidových. Mohli jsme také využít možnosti naučit se něco o našem jazyku a o tom, jak ho používat, protože mezi námi byla jako již tradičně sestra Marie Pachtová, dlouholetá paní učitelka a folkloristka.

Nakonec tedy přišla dlouho očekávaná chvíle vyhlášení vítězů a předání putovních pohárů. Porota rozhodla takto:

I. kategorie (do 10 let):

1. místo – Viktor Kovařík, Neradice u Uherského Brodu;
Jitka Halasová: Ludvíček
2. místo – Anežka Chovancová, Frenštát pod Radhoštěm;
Jan Skácel: Uspávanka s hloupými kocoury a paní myši
3. místo – Lucie Kovaříková, Polešovice;
Emanuel Frynta: Óda na lelky

II. kategorie (10–14 let):

1. místo – Jan Ohryzek, Nový Hrozenkov;
Jan Zahradníček: Ježíškova košilka
1. místo – Ondřej Schindler, Odry;
Neznámý autor: Vrabec a kos
2. místo – Lucie Galatíková, Vyškov;
Josef Václav Sládek: Vraník
3. místo – neuděleno

III. kategorie (14–18 let):

1. místo – Anežka Schindlerová, Odry;
Bruno Ferrero: Na své místo
2. místo – Alžběta Kalábová, Vyškov;
Gerard Manley Hopkins: Májové Magnificat
3. místo – Anežka Štukavcová, Stěbořice;
František Odvalil: Boha není

IV. kategorie (nad 18 let):

1. místo – Dana Ohryzková,
Nový Hrozenkov;
Svatá Bernadetta: Modlitba
2. místo – Vlasta Blizňáková, Frýdek
Místek;
Jan Pavel II.: Bystřina
(*Rímský triptych, duchovní závěr*
Jana Pavla II.)
3. místo – Leopold Paďour,
Lukavice;
Vlastní tvorba: Kostel

Putovní poháry:

Memoriál M. Hyvnarové – Rešovské

Vesnická tematika s oceněním Jana
Hyvnara Leopold Paďour, Lukavice

Cena manželů Fuchsových, Vídeň –
Zvlášť náročná poezie – próza

Anežka Schindlerová, Odry

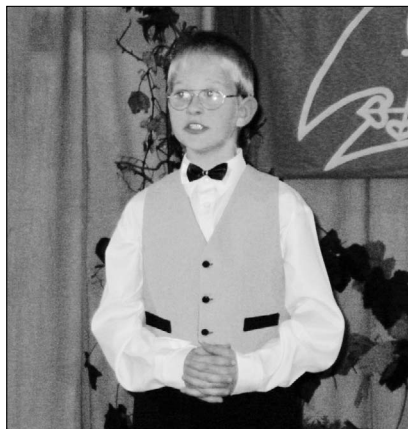
Absolutní vítěz Svatováclavské révy

Viktor Kovařík, Neradice
u Uherského Brodu

Zvláštní cena

Za projev vyjadřující hlubokým
způsobem hodnoty křesťanství –
s oceněním P. Dujky

Dana Ohryzková, Nový Hrozenkov

A takto hezky píše o této soutěži básník Karel Vysloužil

Letos toho dne poprchalo, bylo větrno - i zima byla. Ne však v Katolickém domě v Lubině. Přítomní na Ústřední soutěži v přednesu křesťanské poezie a prózy si pochvalovali – soutěžících bylo opět přes čtyřicet ve čtyřech věkových kategoriích, a pokud jde o objev a naděje – i ty byly bohaté.

V uvítání P. Petr Dujka vyslovil už v první větě: ...udržet krok se slovem! Není to jen myšlenka, zní v těch slovech síla skutků. Má být a je vpředu to, co vystihuje, co napovídá. Kéž to i zavazuje tam „výše“ v Brně, odkud je celá akce zaštitěna. Předsedkyně kulturní rady Orla, jež měla v závěru soutěže vši krásy, již jsme prožili, slovo, řekla: Zase jsme si myslili, že už to bude naposled, avšak vidím-li, jak to letos bylo zas o něco bohatší než minule, musím se hned přimluvit za pokračování... Zároveň bylo stanoveno i přesné datum soutěže v září 2006.

Udržet krok se slovem, tím zahájil a pokračoval duchovní otec podobnostvím z Lukáše O rozsévání: ... padlo některé podél cesty ... jiné na skálu ... jiné doprostřed trní a to je udusilo. A jiné padlo do země dobré, vzrostlo a přineslo stonásobný užitek. Jaká je ta země dobrá, přesně vysvětluje přímo evangelijní výklad: Semeno v zemi dobré jsou ti, kteří uslyší slovo, zachovávají je v dobrém a upřímném srdci a s vytrvalostí přinášejí úrodu.

Po vzácném uvítání místními pořadateli, kdy jejich tváře zářily vstřícností, již Bůh dává do vínku společenství věřících lidí, je radost být přítomný a zcela uvědoměle klestit křesťanskou cestu houštím a trním světa. Bují toho kolem nás hodně a v nevidaně hrůzné podobě. Nemůžeme stát nečinní.

V tomto prostředí se vrcholí dlouhá doba přípravy s konečným oceněním

přednesu slova čtyřiceti jedinci, kdy porota má těžký úkol odměnit a nezklamat nikoho. Dokonalým potěšením ze všeho pak bývá milá skutečnost, kdy paní profesorka Staňková, předsedkyně komise, pečlivě před všemi přítomnými vyhodnotí ty nejlepší, povzbudí ostatní soutěžící, neboť vítězí všichni, kteří stáli na pódiu - je jen škoda, že není čtyřicet prvních cen! S absolutním vítězstvím zazářila Dana Ohryzková z Nového Hrozenkova přednesem textu Svaté Bernadetty: Modlitba. – Ostatní za ní se museli cítit dobře se všemi dalšími cenami a putovními poháry, jež si nesli domů. Peněžitý dar patřil mládí ze Zašové.

Je tu ještě zvláštnost. Paní Marie, učitelka z Vyškova, působí i zde. To se musí slyšet, jak předvádí každou drobnost, již lze vysledovat u těch, kteří defilovali před námi. Chyb je málo a láskyplný způsob, s nímž je pohlazen každý účinkující – i všichni přítomní – nás vždy mile překvapuje! Katolický dům v Lubině u Kopřivnice by si zasloužil více informací o tom, jakými lidmi je obklopen. Obětavou svépomocí bylo zrekonstruováno topení tak, aby každý provozovatel části měl ve svých nákladech to, co spotřeboval. Náleží jim za to naše poděkování. Orli zde mají domov a je na nich, aby představovali i kulturní podobu svého zakotvení v naší společnosti. To, co vidáme v Lubině, je právě ten harmonický vývoj člověka. Není budoucnosti bez cesty, na níž vede duch i tělo vzhůru. Potom dobře porozumíme i názvu Orel, který drží krok se slovem. Tomu jsme tu rádi svědčili skutky. Kéž příprava na příští září zaměstná všechny ty, kteří dostali hřivny nadání a lnou ke kultuře.

KAREL VYSLOUŽIL, 18. 9. 2005, PASÍNEK

Na rozloučenou jsme se všichni společně vyfotili, soutěžící obdrželi na památku účastnický list a něco dobrého na zub a s přáním šťastné cesty a přísliby opětného setkání na příští Svatováclavské révě v r. 2006 se všichni rozjeli do svých domovů.

Věřím, že se opravdu příští rok sejdem v Lubině znovu, že pěkný zážitek a láska k poezii v nás přetrvá. Děkuji všem, kteří nám to svou prací umožnili, ať už své úsilí vynaložili na přípravu v zákulisí či na nacvičení svého přednesu.

BOHUMILA HRAZDÍROVÁ,
PŘEDSEDKYNĚ KR

Ve Žďáře vyhrály Velké Němčice

Fotbalisté Velkých Němčic zvítězili v X. ročníku memoriálu Jana Pulkrábka, který je zároveň ústředním turnajem Orla v malé kopané mužů. Turnaj proběhl za účasti 17 družstev ve Žďáře nad Sázavou.

Po úvodním přivítání ředitelem turnaje br. Dolanským následovalo rozdělení do 4 skupin, z nichž posléze postupovali nejlepší 2 do čtvrtfinále.

V první semifinálové dvojici změřili své síly Hlinsko a Velké Němčice. V utkání, které nabídlo kvalitní fotbal a časté změny skóre, nakonec po penaltovém rozstřelu triumfovali hráči u jižní Moravy. V druhém semifinále si fotbalisté Halenkova-Huslenek poradili s Brnem-Bohunicemi 2:0. Ve finále však již fotbalisté z Halenkova nestačili na Velké Němčice a po po-

řážce 3:1 obsadili druhé místo. Třetí místo uhájili fotbalisté Hlinska.

Konečné pořadí:

1. Velké Němčice
2. Halenkova-Huslenky
3. Hlinsko
4. Brno-Bohunice
5. Troubelice
6. Kněžice
7. Ořechov
8. Blansko
9. Brno-Obřany
10. Žďár nad Sázavou
11. Nové Město na Moravě
12. Stěbořice
13. Třešť
14. Hradec Králové
15. Kuřim
16. Brno-Židenice
17. Brno-Husovice

ÚSTŘEDNÍ FLORBALOVÝ TURNAJ DOROSTU

V sobotu 21. 5. 2005 uspořádal Orel, jednota Uherský Brod v místní sportovní hale ústřední florbalový turnaj Orla dorostu.

Turnaje se zúčastnilo celkem 5 družstev – Uherský Brod, Nivnice, Hranice na Moravě, Telč a Troubelice. Hrál se systémem „každý s každým“ 2 x 10 min.

Turnaj vyhrálo domácí družstvo Orla Uherský Brod.

Výsledky turnaje:

Telč – Hranice	0:3
Uh. Brod – Nivnice	5:0
Hranice – Troubelice	4:0
Uh. Brod – Telč	7:2
Troubelice – Nivnice	6:1
Uh. Brod – Hranice	2:1
Troubelice – Telč	4:4
Nivnice – Hranice	1:4
Uh. Brod – Troubelice	9:1
Nivnice – Telč	0:6

Konečné pořadí turnaje:

1. Uh. Brod
2. Hranice na Moravě
3. Telč
4. Troubelice
5. Nivnice

Nejlepším střelcem turnaje se stal Vlastimil Pustina z Uherského Brodu, který vstřelil 10 branek.

PETR GABRIEL

II. ročník soutěží v tanečním sportu v Bystřici nad Pernštejnem

Orel jednota Telnice pořádala již čtvrtou sérii soutěží v tanečním sportu. II. ročník soutěží v tanečním sportu v Bystřici nad Pernštejnem v sále Kulturního domu.

Taneční páry soutěžily ve standardních tancích a tancích latinsko-amerických.

V Soutěžích třídy „A“ se utkalo 40 párů z České republiky, Slovenska a Polska.

Na taneční klání se přišli podívat hosté 1. místopředseda Poslanecké sněmovny ČR a místopředseda KDU-ČSL Ing. Jan Kasal, ten se nenechal dlouho vybízet a předvedl své taneční umění při tanci mazurky (partnerku jsme samozřejmě pohotově dodali). Z kraje Vysočina pan Jaroslav Hulák spolu s panem Kasalem předali nejlepším párům Taneční ligy ceny. K hostům se přidal starosta města Bystřice nad Pernštejnem Ing. Karel Pačiska. Bylo pro nás potěšením přivítat mezi hosty také zástupce Orla jednoty Bystřice n. P.

Soutěží Tanečních lig se účastní nejlepší páry třídy „M“. Zde sbírají body dle umístění a zařazují se do žebříčku Taneční ligy ČSTS. Zde se účastnily páry ČR a Polska. Orel jednota Telnice zde měl nejsilnější a největší zastoupení tanečních párů.

První soutěží Taneční ligy se staly latinsko-americké tance.

Mezi prvními třemi páry se umístili členové pořadatelské Orelské jednoty Telnice:

1. Radim Přádka – Kateřina Kolmanová, TK Orel Telnice, CZ, Třetí pár Mistrovství latinsko-amerických tanců pro rok 2005
 2. David Franek – Romana Zoňová, Dance studio Ostrava, CZ,
 3. Krzysztof Božek – Lenka Matoušková, TK Orel Telnice, CZ, Druhý pár Mistrovství kombinace deseti tanců pro rok 2005
 4. Knesl Petr – Vladimíra Matoušková, TK Orel Telnice, CZ
 13. Herodek Jan – Lucie Ondráčková, TK Orel Telnice, CZ
 18. Bazger Miroslav – Hana Mišková, TK Orel Telnice, CZ
- Celkem 18 tanečních párů

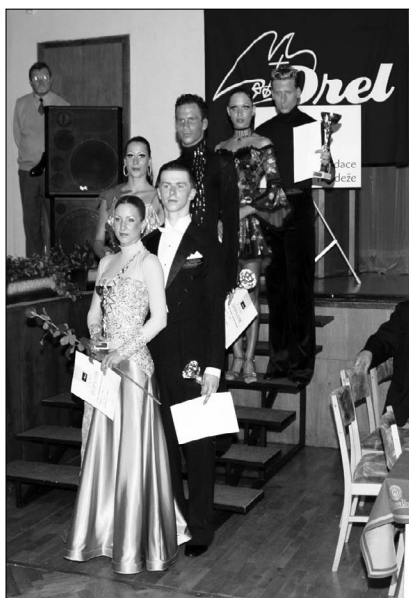
V tancích standardních se na prvních třech místech umístili:

1. Filip Růt – Veronika Růt, FBT Color Dance Team, CZ, Druhý pár Mistrovství ve standardních tancích pro rok 2005
2. Jan Halíř – Lucie Sedláková, TK Proxima Olomouc, CZ, Finalista Mistrovství ČR ve standardních tancích pro rok 2005
3. Krzysztof Božek – Lenka Matoušková, TK Orel Telnice, CZ
6. Knesl Petr – Vladimíra Matoušková, TK Orel Telnice, CZ
13. Herodek Jan – Lucie Ondráčková, TK Orel Telnice, CZ
- 21.–22. Kafoněk Lukáš – Dominika Kafoňková, TK Orel Telnice, CZ
- 21.–22. Pohlodek Jiří – Silvie Hrubá, TK Orel Telnice, CZ

Celkem 24 tanečních párů

Pořádání soutěží podpořili Orel, Orel jednota Telnice, Nadace sportující mládeže Plzeň, město Bystřice nad Pernštejnem. V příštím roce 2006 v září Orel jednota Telnice obdržela již páté pořadatelské z Českého svazu tanečního sportu. Všechny zveme pozvubit naše taneční páry.

LENKA MATOUŠKOVÁ

XX. Světový den mládeže v Kolíně nad Rýnem

Cyklistická pouť na XX. Weltjugentag do Kolína nad Rýnem

Dokončení z minulého čísla

Ze Zašové do Kolína nad Rýnem...

Byli jsme reprezentováni dvěma členy jednoty na XX. Světovém dni mládeže v Kolíně n. R., na který pozval mládež ještě papež Jan Pavel II., ale Benedikt XVI. je přijal. Po večerní mši sv. v katedrále sv. Václava v Olomouci celebrowané otcem arcibiskupem J. Graubnerem jsme odjeli pěti autobusy. Do Kolína n. R. jsme přijeli na druhý den dopoledne a ubytovali se v německých rodinách nebo na stadionu. Centrum české mládeže reprezentované 3500 účastníky bylo při kostele sv. Anežky. V krátké zprávě není možno vyjmenovat celý bohatý program, který byl realizován za účasti téměř všech českých a moravských biskupů v čele s kardinálem M. Vlkem. Dne 18. 8. jsme se se statisíci mladých lidí z celého světa – Italy, Francouzi, Němci, Poláky, Američany, Afričany aj. poprvé společně vítali s papežem Benediktem XVI., který k nám promlouval z lodi plující po Rýně a následně navštívil kolínskou katedrálu. Při historické návštěvě synagogy papež odsoudil jakoukoliv formu rasismu, a také antisemitismu. Rovněž zdůraznil, že jakákoliv diskriminace kvůli barvě pleti, národnosti či vyznání odporuje křesťanství. Dne 19. 8. na večerní společné křížové cestě arcibiskup K. Otčenášek doplnil své svědectví zejména z doby jeho věznění za totality. Pro celé centrum české mládeže jsme vyslechli nám zasláné zvláštní požehnání od Sv. Otce. V minulých dnech byl nádherný program desítek koncertů, muzikálů, výstav a představení. Dne 20. 8. po sobotní ranní mši sv. u sv. Anežky celebrowané kardinálem M. Vlkem se čeští a moravští poutníci s delegací mládeže celého světa dopoledne přemísťovali na pláň Mariensfeld nedaleko Kolína n. R., kde bylo místo setkání s papežem na noční vigílii. Statisíce svíček v rukou poutníků vytvořilo noční světlo téměř milionovému shromáždění. Po nočních slavnostních nešporech a adora-

cích nastalo ráno a v 10 hod započala závěrečná nedělní bohoslužba. Kázání Sv. Otce bylo několikrát přerušováno skandováním jeho jména a potleskem. Papež mimo jiné řekl: „Svoboda neznamená jen užívat si života, ale také naplňovat ideály pravdy a dobra!“. Rovněž vyzval nás všechny k návratu jádra křesťanského poselství, aby se projevy násilí podle něj změnily v lásku, která je dominantní silou ve světě.

Po závěrečné modlitbě Anděl Páně Sv. Otec k radosti všech ohlásil město Sydney v Austrálii místem XXI. Světového dne mládeže 2008. Pro nás to byla událost, na kterou budeme vzpomínat celý život, a to bez ohledu na drobné nevýhody, únavu atd. Radujeme se z faktu, že jsme se mohli zúčastnit této události a přinést poselství XX. Světových dní mládeže do Zašové a Dolní Bečvy.

EVA SEZIMOVÁ, ANNA CHOLEWOVÁ

Príspevek k článku Aničky a Evy

Dne 14. 8. 2005 jsem vyprovázela svou dceru tak, jako to činili i jiní rodiče, na sraz mládeže olomoucké arcidiecéze před katedrálou sv. Václava

České národní centrum

**XX.
Weltjugentag
Köln 2005**

v Olomouci, a to před výjezdem na XX. Světový den mládeže v Kolíně n. R. Již před výjezdem z Olomouce se dala vypořádat slavnostní, veselá i důstojná atmosféra jako by v očekávání velkých duchovních zážitků. Pocity z průběhu této velké a významné události popsaly jejich účastnice Anička a Eva v osobním článku. V několika větách je chci jen doplnit.

Po velkém úsilí se mi téměř na poslední chvíli podařilo ve čtvrtek 18. 8. sehnat místo v linkovém autobuse na trase Brno–Kolín n. R. Následujícího dne jsem dorazil kolem 9. hodiny ranní před kolínskou katedrálou s velkým orelským praporem, který mi předal při rozloučení br. místostarosta B. Kostelka. Zde mne čekalo velké a také milé překvapení. Celý horní i dolní prostor před katedrálou byl vyplněn doslova tisícovkami mládeže z různých států a kontinentů s jejich národními vlajkami. Někteří projevovali radost spontánním tancem a zpěvem s vlastní hudbou. Při tom všem jsem pozoroval disciplínu, pořádek a vzájemné porozumění. Je možné říci, že to bylo barevné shromáždění s usměvavou a šťastnou mládeží, která se mnou ve velké frontě čekala na vstup do katedrály. Otec kardinál Vlk při ranní mši sv. dne 20. 8. připomněl, že tato spontánní radost mladých z celého světa – zpěv i tanec – má své odůvodnění ve slovech evangelia, kde

XX. Světový den mládeže v Kolíně nad Rýnem

Před Dómem v Kolíně

mimo jiné čteme: „Jásejme a radujme se všichni.“ Dolehly ke mně obavy, jak se v takovém množství lidí setkám se svou dcerou. Po uplynutí 4 hod jsem se setkal s dcerou Aničkou a její starší kamarádkou Evou z Dolní Bečvy. Ihned jsme společně rozvinuli náš orelský prapor a rozdávali orelské upomínky. Musím zdůraznit tento moment proto, neboť v této chvíli se Eva poprvé blíže seznámila s naší orelskou organizací a pod tíhou dojmu i vlastního přesvědčení po návratu domů okamžitě vyplnila přihlášku do Orla naší zašovské jednoty.

Samozřejmě jsme se tam setkali s radostí i s jinými členy Orla.

Během XX. Svět. dní mládeže mne napadly tyto myšlenky: Bylo mi líto mládeže, která se nemohla z různých důvodů zúčastnit, ale také těch, kteří k tomu podmínky měli, ale byli k této události lhostejní. Moje rozjímání zašlo tak daleko, že jsem si položil otázku proč tak málo mladých po obdržení křtu přistupuje ke sv. přijímání, a jestliže toho dosáhli, proč se ztrácí v dalším křesťanském životě. Proč v některých rodinách i farnostech existují uměle vytvořené překážky ve vstupu do organizace Orel, kde jsou přirozené podmínky pro sportovní i duchovní život člověka. Nemůžeme toto odsuzovat, ale určitě se za ně budeme modlit a snažit se jim vždy podat v budoucnu pomocnou ruku.

Závěrem mých myšlenek o XX. Svět. dni mládeže musím také zdůraznit, že při tak velkém a téměř miliónovém shromáždění mládeže nebyla zaznamenána žádná forma agrese, žádný alkohol apod., proto policejní zpráva uvedla, že s udržení pořádku ve městě neměla žádnou práci. Toto připomíná fakta o velkých shromážděních mládeže v naší vlasti, kde to bývá převážně naopak...

S orelským pozdravem Zdař Bůh!

JAN CHOLEWA,

SEKRETÁŘ JEDNOTY OREL ZAŠOVÁ

Ohlasy účastníků

1. Proč jste se rozhodl/a putovat XX. Weltjugentag na kole?
2. Jaký zážitek na Vás nejvíce zapůsobil?
3. Byla pro Vás pouť fyzicky náročná?
4. Zúčastnil/a byste se v budoucnu podobné akce?

Jan Pečiva (Slušovice)

Ad 1)

Mám ke kolu kladný vztah a použítám ho jako student denně na cestování po Brně. (Považuji ho za nejlepší dopravní prostředek budoucnosti ;-)). Rovněž jsem si chtěl trochu „užít“ před samotným WYD, a docestovat tam autobusem mi připadalo „dost chudě“.

Ad 2)

Na WJT vidět tolik mladých se modlit v našem Českém kostele. Zdálo se mi, že to myslí opravdu upřímně. Udělalo to na mě fakt hluboký dojem, protože takových lidí asi není mnoho.

Během putování – je to jeden velký zážitek. Vzpomínat budu samozřejmě na druhý den a 150 km, kdy jsme po 12 hodinách šlapání dojeli v 21:30 k sestřičkám do Bamberku. A byli jsme (alespoň já) úplně hotoví – totální vyčerpání, hlava se motala,...

Jinak na mě hodně působila přátelská atmosféra. Mám pocit, že mám teď 40 nových kamarádů, které bych třeba za rok rád znova viděl. Já jsem hodně nábožensky založený, takže mě hnala myšlenka, že je to pouť a že tam nejsme kvůli pití piva nebo abychom se společně zasmáli. Takové akce popravdě řečeno ani moc nemusím.

Ad 3)

Jen první den. Další dny to už bylo ok. Poslední dva dny mě začala bolet achilovka, tak jsem musel jet opatrněji. Pokud měli podobné problémy ke konci i ostatní (klouby, atd.), jako že jsem to nezkoumal, možná by se dali vkládat „odpočinkové“, či zábavné dny s třeba jen 60 km (každý třetí den). Nebo omezit počet kilometrů na den jen na 100. Ale jsou to jen nápady střelené od boku. Nicméně to neubírá nic na suprovosti celé pouti a nelituji jediného dne.)

Ad 4)

Určitě. Pokud budu moct, tak nebudu váhat.

Eva Zdarsová (Ivančice)

Ad 1)

Když pominu, že nás přesvědčil kamarád Franta, tak asi proto, že jsem nechtěla dojet pohodlně autobusem jako ostatní a taky chtěla zkusit něco jiného.

Ad 2)

Určitě vigilie s papežem, následně tancování a zpívání na „křížovatkách“, vstřícnost a ochota Němců (osobně jsem o nich neměla zrovna nejlepší mínění, ale po Kolíně jsem si ho dost spravila).

Ad 3)

Pro mě osobně byla fyzicky hodně náročná.

Ad 4)

Teď když vím, že bych to ujela, tak určitě (pokud by jela taková skvělá parta lidí jako do Kolína).

Stanislav Kodys (Žďár nad Sázavou)

Ad 1)

Po loňské cyklopouti do Mariazell.

Ad 2)

Celá cyklopout jako celek, velmi dobrá parta. Každý den pouti byl zážitkem. Vše umocněno bohatou náplní předprogramu ve Vallendaru i vlastním programem pouti v Kolíně. Osobně se mi navíc cestou podařilo navštívit 87letou paní (v Aschaffenburgu), která byla v roce 1945 odsunuta. Před odsunem pracovala na hospodářství mých prarodičů a občas se o mě starala (byly mi tehdy 2 roky).

Ad 3)

Fyzická náročnost byla přiměřená, odpočinek od kola díky předprogramu ve Vallendaru přišel vhod.

Ad 4)

Rád se podobné akce v budoucnu zúčastním.

Typická scéna při obědě na setkání

XX. Světový den mládeže v Kolíně nad Rýnem

Cyklistická pouť do Kolína očima účastníka

Ze začátku bych chtěl poděkovat pořádající organizaci OREL, které jsem též členem, za uspořádání takové velkolepé akce, jako byla tato pouť.

Největší podíl na uskutečnění celé akce měl hlavní organizátor Petr Gabriel z jednoty OREL Uh. Brod, dále duchovní otec P. Alvarez Petr Kodeda OP (který tuto pouť absolvoval též na kole), překladatelka Monika Koubová, Pavel a Jan Ficalovi, Tomáš Urbánek a samozřejmě spousta dalších skvělých lidí s nimi spolupracujících.

Po loňských zkušenostech z pořádání cyklopouti do rakouského Mariazell na Středoevropské katolické dny, kde jsem s touto partou lidí spolupracoval a zajišťoval servis pro 100 poutníků na kolech, bylo možno celou akci lépe doladit a připravit.

Proto jsem se letos rozhodl okamžitě, že jako hlavní servisák pojedu, a to už jen z toho důvodu, že jsem věděl, do čeho jdu a že se také potkám se spoustou zajímavých lidí.

Cyklistická pouť se skládala ze tří částí:

- cyklistické putování z Chebu do Koblenz v diecézi Trier (5.–11. 8. 2005)
- předprogram v diecézi Trier (11.–14. 8. 2005)
- účast na XX. Světovém dni mládeže v Kolíně nad Rýnem (15.–21. 8. 2005)

5. 8. 2005 v Chebu na náměstí Krále Jiřího z Poděbrad před radnicí to vypuklo. Prezentace 45 cyklistů proběhla dle předpokladů a po namontování oranžových praporek na kola (které se následující dny hodily pro orientaci) odstartoval tuto pouť starosta Chebu. Za doprovodu policie se přesunul celý peloton až ke státní hranici a odsud každý dle svých schopností mířil k prvnímu našemu cíli – městu Marktrewitz, vzdálenému pouze 30 km od hranic – pro zahřátí a psychickou přípravu na pernější dny.

Nikdo netušil, že ony perné dny začnou hned od dalšího dne. Po ranní mši se celá skupina cyklistů musela rozdělit do 5 až 6členných družstev, protože

potkat je všechny dohromady jak na silnici či stezce, by byl pro každého šokující zážitek. Trasa z Marktrewitz do Bambergu vedla po stezce podél Bílého Mohanu, horama a dolama ... jen nikdo netušil, že odhadnutých 110 km se natáhne až na 160 km etapu. O kilometry ani nešlo – o to to bylo zajímavější a dobrodružnější. V tomto dnu se však odehrálo několik příhod, které byly samozřejmě tématem na dny následující, tak například – ve třetí etapě závodu se vyboulal při jízdě z kopce nejstarší cyklista. Ležel na zemi v takové poloze, že si zprvu jeho skupina myslela, že se chystá na nějakou senzační fotografii ze země. Ale ouvej, nebylo tomu tak. Zblízka už to bylo horší a bylo jasné, že o foto se nejedná. Avšak díky trénovanosti a otrlosti tohoto cyklisty se po vyšetření v nemocnici ukázalo, že není třeba nějakých obav a další den může pokračovat v jízdě. Ve večerních hodinách se všichni začali sjíždět k vytoženému cíli dne, který byl tentokrát v klášteře Anglických sester v Bambergu. Všichni, ... až na jednu skupinu; začínalo dokonce už pršet, polovina cyklistů již ulehala k spánku a pořád nic. Až kolem 11 hodiny večerní se zbytek promočených dostal na místo. Dle jejich slov: „Jeli jsme tak pohodově a kochali jsme se okolními krásami, v mýlné představě, že na 110. km je cíl, ale jak

jsme dorazili k této vzdálenosti, nestáli jsme se divit, že ještě musíme ujet 50 km ???!!“ Vzhledem k tomu, že byla už dost velká tma a zdálo se zdravilo houkání vlaku, nápad byl hned na světě. Rozhodli se využít služeb Německých drah, a tak zdárně dorazit k cíli. Od tohoto dne se této skupině začalo říkat „Deutsche Bahn“. Ale i přes tyto útrapy všichni byli v pohodě a brali to s úsměvem.

Následující den byl oddechový, proto jsme využili dopoledne na prohlídku historického Bambergu. Toto císařské město bylo poznamenáno historií na každém kroku, že člověk nevěděl, kam se dřív dívat.

Navštívili jsme taky císařský Dom, ve kterém je uložena relikvie hřebu z Kristova kříže, dále také katedrálu sv. Michala, s přilehlým klášteřem, který v dnešní době slouží jako nemocnice.

Kolem oběda jsme vyrazili do Schweinfurtu (asi 60 km).

Zde jsme v podvečer ještě stačili sehrát přátelské utkání s místním fotbalovým klubem.

Tak skončil oddech a další z perných dnů byl na obzoru. Trasa ze Schweinfurtu do Wertheimu odhadem 120 km dlouhá se nějakou záhadou natáhla o 40 km. Jelo se však poměrně rovinatým krajem podél řeky Mohanu, kolem soutoku řeky Wern s Mohanem a krásnými starobylými

Fotbalový tým sestavený pro přátelské utkání ve Schweinfurtu.

XX. Světový den mládeže v Kolíně nad Rýnem

městečky, takže délka této etapy nikomu ani nepřišla.

Ve Wertheimu jsme měli útočiště v místním farním domě, kde si mohl každý odpočinout po svém. Byla zde možnost prohlídky krásné zříceniny hradu, tyčící se nad městem (zdarma, otevřeno až do 22 hod.), anebo se přidat ke skupince našich hostitelů, kteří pro nás připravili táborák a s kytarou vítali každého příchozího.

V dalším dnu jsme se přesunuli z Wertheimu do předměstské části Frankfurtu nad Mohanem. Cyklisté museli zdolat další z těžších etap dlouhou asi 130 km. Zde jsme byli ubytováni díky s Orlém spřízněné organizaci DJK (Deutsche Jugendkraft) ve sportovním zařízení městské části Zeilheim. Najít toto místo bylo opět jedním velkým dobrodružstvím. Cyklisté se sjížděli opravdu až do noci. Nikdo se však nenechal zahanbit či zlákat myšlenkou na nějakou pomoc – vlak či loď, a všichni dorazili na svých strojích zdárně k tomuto cíli.

Následující den trasa vedoucí z Frankfurtu nad Mohanem do Oberweselu přišla jak procházka růžovou zahradou, délka byla jen 90 km a po rovinnatých stezkách. V tento den se přejíždělo z mohanské cyklostezky kolem soutoku řek Mohanu a Rýnu ve městě

Mainz (Mohuč) na cyklostezku rýnskou. Samozřejmě našli se i tací, kteří zapomněli na tom správném mostě přejet a odbočit směr cílové město a bylo opět o srandu postaráno. Z ničehož nic se objevili na druhém břehu řeky, než na kterém měli být. Vrátit se bylo na daleko a jet k dalšímu mostu bylo taky na daleko. V této části Rýnu jsou mosty jen u větších měst, a to asi 50 km vzdálené. Co však je častějším úkazem v těchto končinách, tak to jsou převozníci, což byla záchrana pro naše zbloudilce.

Odsud už našťastí nebylo kam uhnout, stačilo jen jet podél Rýnu. Z Oberweselu do Koblenz byla cesta nejen nejkratší (50 km), ale taky nejkrásnější. Celá délka této etapy byla lemována německou historií – strážné hrady, majestátně se tyčící na kopcích kolem Rýnu, vinice na strmých skálách, skála Lorelay (pověst o víle, která lákala zpěvem lodníky) a v neposlední řadě obří socha „Deutsches Eck“ u soutoku řeky Mozely s Rýnem.

Malé městečko Vallendar na předměstí města Koblenz se díky „Pallottinům“ stalo naším provizorním domovem. Zde jsme byli rozděleni po dvojicích do rodin. Chudák, kdo se nedomluvil německy či anglicky. Ale i pro tyto případy jsme byli vybaveni. Hned po příjezdu každý dostal složku se vše-

mi důležitými čísly a taky ofoceně dvě stránky obrázků – výjevů a věcí z běžného života, které když bylo třeba, tak člověk používal pro komunikaci.

Ještě téhož večera jsme se sešli se skupinou Poláků a dvou Paraguayců na slavnostním zahájení předprogramu, který pro nás „Pallottini“ připravili.

Následující den to začalo, předprogram připravený do puntíku a každé minuty – setkání se seniory, hry s místními dětmi, vyjížďka výletní lodí po Rýnu, setkání světových komunit, open air scény, společné zpívání chvalozpěvů v kostele „Pallottinů“.

Ani nevím jak jsem usnul a už tu byla sobota. Všichni jsme se přesunuli vlakem do města Trier, kde byl pro všechny poutníky taky připraven velkolepý předprogram.

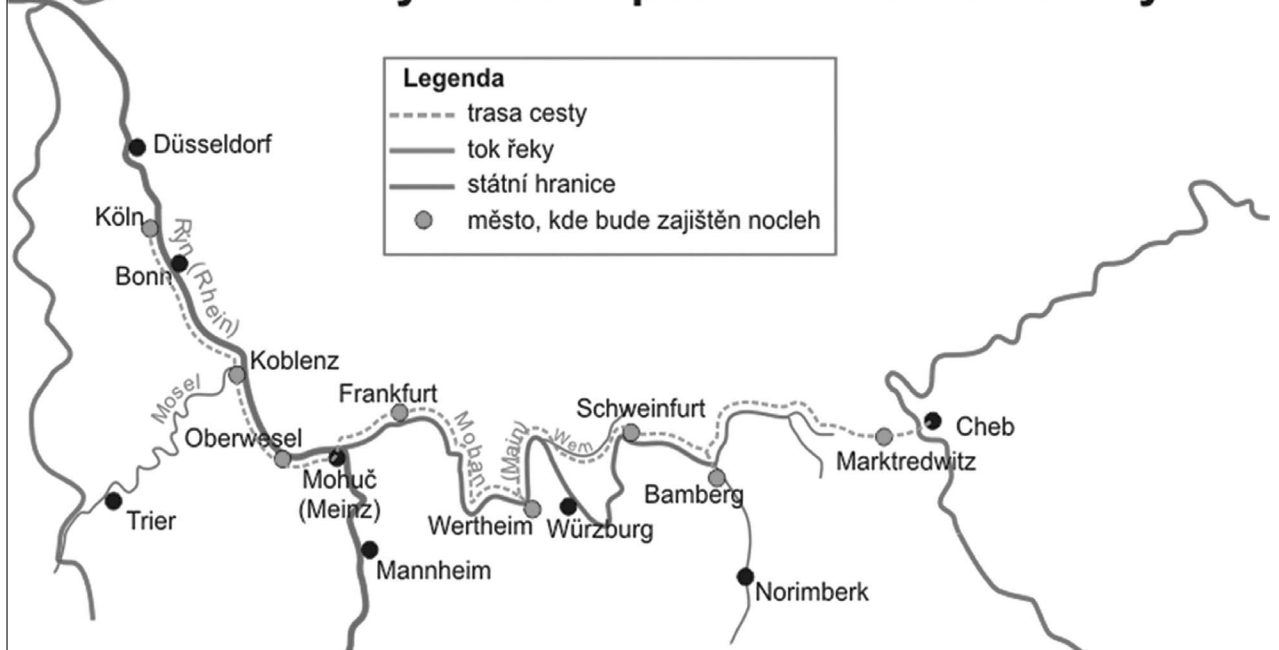
Tady však má cesta skončila a s velkou lítostí jsem se musel vrátit domů.

Ostatní pokračovali však dále. V pondělí 15. 8. 2005 se přesunuli na kolech z Koblenz do Kolína nad Rýnem na očekávaný Světový den mládeže ...

Na závěr bych ještě jednou poděkoval organizátorům celé této akce, především naší překladatelce Monice Koubové, která se díky nám pěkně naběhala a zapotila.

PAVEL TUREČEK (OREL STARÉ MĚSTO)

Trasa cyklistické pouti do Kolína nad Rýnem

ZE ŽUP A JEDNOT • ZE ŽUP A JEDNOT • ZE ŽUP A JEDNOT

Dětský sportovní tábor v Dobříši

Orel župa Svatováclavská pořádala ve dnech 1.–8. července 2005 již počtvrté dětský sportovní tábor v orlovně ve středočeské Dobříši. Členové středočeské župy (z jednot Dobříš, Divišov a Kladno) uskutečnili jako jediná župa v Čechách orelský sportovní tábor pro děti. Finanční podporu poskytl Městský úřad Dobříš. Orelské propagační materiály jsme obdrželi z orelského ústředí v Brně.

Tábor byl naplněn řadou sportovních a poznávacích her, které pro děti zajistil tým ses. vedoucí Lucie Pekárkové. Hřiště i orlovna byly dějištěm míčových her dětských skupin. Přítom zbyl čas na navázání nových kamarádství během táborového ohně nebo při pochodu přírodou, kdy se děti naučily pěkné lidové písně. Vedoucí zajistili rovněž výuku katolického náboženství. V programu nechyběla účast na mši sv. a návštěva poutního místa Svatá Hora u Příbrami, kde táborníci uctili Pannu Marii Svatohorskou.

Účastníci byli rozděleni na 2 skupiny. Název programu skupiny mladších dětí (6 – 10 let) zněl Cesta do praveku. Byl zaměřen na poznávání přírody, orientaci v lese, stopování, míčové hry v přírodě, turistiku v Brdských lesích atd. Jednou z her byla Cesta za zlatými nugety. Děti stopovaly naleziště nugetů, které střežil indián Sedící Medvěd. Ten je navedl směrem k nugetům. Podle počtu nalezených nugetů byly děti ohodnoceny. Podobnou sportovně-poznávací hru představovalo stopování a lov bizonů, které si pak v podobě buřtů děti opekly na ohničku.

Členové obou skupin měli za cíl nashromáždit co největší počet bodů za plnění sportovních úkolů, roz-

víčku, dobré chování a kázeň, aktivitu při táborové katechezi, službu v kuchyni atd. Bylo nelehké rozhodnout o prvním místě, neboť všichni účastníci plnili vzorně zadání úkolů.

V tabulce mladších dětí se umístili v pořadí míst:

1. Marek Matějovský
2. Vojtěch Dubský
3. Sára Červenková (jednota Kladno)
4. Martina Krešneová (jednota Kladno)

Celotáborová hra pro starší děti se odehrávala ve znamení Pána prstenů. Děti každý den plnily úkoly, za které bylo možné získat určitý počet run. Celou hrou je provázal bájný Stařec, který jim ukazoval cestu dalších her. Děti si užily hodně napětí a mohly si vyzkoušet i fyzickou zdatnost. Cílem hry bylo zlomit kletbu a zdolat kmen Griů, jedině tak mohly osvobodit zemi Kjotů. Zdolaly i Mordor, kde musely za soumraku bojovat s Grii. Přesly síti Oduly a dalšími náročnými úkoly, které je po celý tábor provázely.

Z družstev se nakonec podařilo nashromáždit nejvíce run a tak osvobodit Kraj družstvu ve složení:

1. Jana Gabrhelová (jednota Blovice)
Petra Tichá
Alžběta Hamplová
2. Anna Horáková
Mirek Medal
Tereza Tichá

Ses. Pekárková děkuje br. Vitáskovi za podporu.

Navštívili jsme také Svatou Horu u Příbrami.

Z organizačního hlediska má akce vzestupnou tendenci. Narůstá jak kvalita materiálního zabezpečení tábora (ceny pro vítěze), tak edukační úroveň vedoucích, kteří byli letos v červnu zvláště proškoleni ses. Pekárkovou a zdravotnicí Veronikou Novotnou během župního školícího kurzu v Dobříši. Všichni vedoucí i děti se přesvědčili, že věst tábor není jednoduché. Únavu pocítili také všichni, neboť tábor si vyžádal nasazení všech fyzických i duševních sil. Z Dobříše jsme však odjížděli s pocitem účelně vynaloženého času i energie. Díky tomu, že akce pro děti ve Středočeském kraji pokládáme za prvořadou prioritu, jsou plány na dětský orelský tábor 2006, na kterých organizátoři začali pracovat bezprostředně po skončení letošního pobytu dětí v Dobříši. Odměnou jsou pro nás i pozitivní ohlasy rodičů malých táborníků.

Děkujeme Pánu Bohu za dar víry a síly, všem středočeským orlům za organizační pomoc, Městskému úřadu Dobříš za finanční podporu a orelskému ústředí za hmotné přispění.

Táborovému ročníku 2006 zdař Bůh!

LUCIE PEKÁRKOVÁ, VEDOUcí TÁBORA
OREL JEDNOTA DIVIŠOV
MGR. STANISLAV VEJVAR,
ČLEN TÁBOROVÉHO TÝMU
OREL JEDNOTA Kladno

ZE ŽUP A JEDNOT • ZE ŽUP A JEDNOT • ZE ŽUP A JEDNOT

Župa Šilingrova

Memoriál Jaroslava Kyněry

Župa Šilingrova uspořádala 27. srpna na areále Orla v Mistříně I. ročník „Memoriálu Jaroslava Kyněry“ v atletickém čtyřboji. Tato soutěž měla na programu: běh na 60 m, skok vysoký, skok daleký, vrh koulí (mladší – kriketový míček). Kategorie byly rozděleny podle věku od předškolních až po dospělé.

Celkově nejlepšího výsledku dosáhla jednota Orla z Milotic, druhé místo obsadila jednota Svatobořice-Mistřín a na třetím stupni se umístila jednota z Kobylí na Moravě.

V odpoledních hodinách uspořádala jednota Orla Svatobořice-Mistřín již tradiční „Den sportu pro všechny“. Odpoledne plné her a soutěží, kterých se zúčastnili hlavně ti nejmenší, ale nenechali se zahanbit ani ti odrostlejší a někteří z rodičů. Na každého soutěžícího čekala po splnění úkolů odměna. Zpestřením tohoto sportovního odpoledne byla vojenská zásahová jednotka z Bučovic, která předvedla zásahová vozidla a všichni měli možnost si je prohlédnout. Ti odvážnější se mohli nechat vyvézt na vysokozdvizné plošně do výšky 40 metrů. Pro ty nejmenší byl připraven skákací hrad.

Navečer byl zapálen táborák a začalo velké opékání špekáčků. Po celé odpoledne a také při večerní zábavě hrála k dobré náladě country skupina Radost z Hodonína. Zábava se protáhla až do nočních hodin. Tohoto sportovního odpoledne se zúčastnilo celkem přes tři sta návštěvníků a tyto letní akce se stávají velmi oblíbenými.

ZA ŽUPU ŠILINGROVU

A OREL JEDNOTA SVATOBOŘICE-MISTŘÍN

VLASTA ZÁLEŠÁKOVÁ

Dolní Bojanovice na táboře

V našem obvyklém táborovém měsíci červenci se i letos uskutečnil Orelský letní stanový tábor, který trval pro děti 10 a pro podstatnou část vedoucích 14 dní, když 4 dny probíhalo jeho budování. Táborníků bylo celkem 72, z nichž bylo 50 dětí do 15 let, a to převážně z naší vesnice Dolní Bojanovice. Postaven byl jako vždy na holé louce bez elektřiny, vody a dalších „nepotřebných“ věcí. I letos nastalo několik podstatných změn,

a to hlavně v místě jeho konání, které se nacházelo poprvé nedaleko Jestřabí u Koryčan. Dále pak se podařilo vybudovat nové záchody a obměnit část iglu stanů.

I přes nepřízeň počasí, hlavně v první polovině tábora, se vedoucím podařilo naplnit program fyzicky náročného tábora. Děti tak mohly probádat část nádherných kopcovitých Chřibů, orientovat se v novém prostředí podle mapy a buzoly, přičemž některým skupinkám se podařilo prozkoumat i o pár kilometrů navíc a vydovádět se v mnoha dalších hrách na louce i v terénu.

K uskutečnění tak velkého tábora je zapotřebí spousta ochotných lidí

a spousta sil, proto jsem velice rád, že je v řadách Orla tolik schopných a ochotných lidí, kterým patří velký dík za jejich chvályhodnou činnost. Největší dík však patří Bohu, protože jeho ochranu, pomoc a správné vedení jsme mnohokrát pocítovali v různých situacích.

HV JOSEF VRAŇAN,
OREL DOLNÍ BOJANOVICE

*Tatínku milý:
za všechnu Tvoji lásku a oběti,
bud štědrá k Tobě svatá ruka Boží,
to poslední je přání od dětí!*

S bolestí v srdci oznamujeme přátelům a známým, že nás předešel na věčnost náš milovaný tatínek, dědeček, strýc a tchán, pan

Emanuel Vlček

ve věku 94 a půl roku.

Narodil se 23. března 1911 ve Šlapanicích u Brna jako nemladší z 10 dětí, pokřtěn 3. dubna 1911, biřmován 12. září 1926 na jméno Alois. Obchodní akademii v Brně absolvoval 1929 s vyznamenáním. Církevně oddán 26. června 1938 s Josefou Pochopovou, odbornou učitelkou. Byl starostlivým otcem 5 dětí, z toho 2 kněží.

Pracoval v Cyrilometodějské záložně v Brně, věnoval se kreslení, byl učitelem těsnopisu a hudby, navrhoval a dirigoval v Orle, byl činný v lidové straně. Patřil mezi nejlepší pracovníky banky, věnoval se i studiu jazyků a zpěvu v chrámovém sboru a hře na housle a violoncello. V roce 1951 byl uvězněn pro svoje názory a trpěl pro náboženské přesvědčení. Pak byl dán do průmyslu na Ostravsko, manuálně pracoval i v jiných zaměstnáních. Přitom byl obětavým brigádníkem,

přes 25 let vedl kulturní kroniku Šlapanic a dopisoval do tisku.

I v důchodu byl činný, když pomáhal svému synovi R. D. Josefovi v pohraničních farnostech na Znojemsku po 23 let.

Byl vždy naplněn optimismem, skromností a byl spolehlivý.

Zemřel v předvečer svátku sv. Václava, Dědice české země, dne 27. září 2005 zaopatřen sv. svátostmi.

S naším bratrem jsme se rozloučili v sobotu 8. 10. 2005 v kostele Nanebevzetí Panny Marie, kam se s ním přišlo rozloučit velké množství jeho přátel, členů orelské jednoty ve Šlapanicích i členů MO KDU-ČSL, jejímž byl věrným členem. Rozloučit se s ním přišlo i přes 10 kněží mezi kterými nechyběl ani člen duchovní rady R. D. Pavel Kopecký, jenž měl velmi hezkou promluvu, při které vzpomněl i na druhého syna zesnulého R. D. Milana Vlčka, jenž zemřel již před několika lety.

Po mši sv. jsme jej doprovodili na místní hřbitov.

Odpočinutí věčné dej mu Pane a světlo věčné ať mu svítí, ať odpovídá ve svatém pokoji.

STANISLAV J. FIDRMUC,
STAROSTA JEDNOTY ORLA ŠLAPANICE

CO? KDY? KDE? ● CO? KDY? KDE? ● CO? KDY? KDE?
ÚSTŘEDNÍ AKCE
**■ Ústřední turnaj
ve vybíjené staršího
žactva**
Kdy: 16. 10. 2005

Kde: Brno-Bohunice

Věk: 1991–1992

Kontakt:

Orel jednota Brno-Bohunice

Hraničky 5, Brno

Ing. Václav Zavadil

Pořádá Rada mládeže

Ústřední finálová akce bez postupu

**■ Ústřední turnaj
ve volejbalu mužů -
1. kolo**
Kdy: 12. 11. 2005

Kde: Brno-Královo pole

Věk: 1986 a starší

Kontakt:

Orel jednota Pozořice

V Zámku 261, Pozořice

Alois Beneš (602 849 301)

Pořádá Tělovýchovná rada

Ústřední finálová akce bez postupu

**■ Ústřední turnaj
ve volejbalu
mužů**
Kdy: 19. 11. 2005

Kde: Brno-Královo Pole

Věk: 1986 a starší

Kontakt:

Orel jednota Pozořice

V Zámku 261, Pozořice

Alois Beneš (602 849 301)

Pořádá Tělovýchovná rada

Ústřední finálová akce s postupem

**■ Memoriál
Karla Procházky -
III. ročník**

 o putovní pohár
ve florbale žákyn

Kdy: 22. 10. 2005

Kde: Brno-Bohunice

Věk: 1989 a mladší

Kontakt:

Orel jednota Brno-Bohunice

Hraničky 5, Brno

Ladislav Konečný (723 226 839)

Pořádá Rada mládeže

Ústřední finálová akce bez postupu

**■ Ústřední turnaj
v kuželkách**
Kdy: 12. 11. 2005

Kde: Telnice

Věk: 1990 a starší

Kontakt:

Orel jednota Telnice

Masarykovo náměstí 7, Telnice

Pavel Dvořák (723 790 005)

Pořádá Tělovýchovná rada

Ústřední finálová akce s postupem

**■ Ústřední turnaj
ve volejbalu žen**
Kdy: 26. 11. 2005

Kde: Brno-Královo Pole

Věk: 1986 a starší

Kontakt:

Orel jednota Pozořice

V Zámku 261, Pozořice

Alois Beneš (602 849 301)

Pořádá Tělovýchovná rada

Ústřední finálová akce s postupem

**■ Ústřední turnaj
v nohejbalu trojic**
Kdy: 22. 10. 2005

Kde: Křenovice

Věk: 1990 a starší

Kontakt:

Orel jednota Vyškov

Nádražní 5, Vyškov

Jaromír Zbořil

Pořádá Tělovýchovná rada

Ústřední finálová akce s postupem

**■ Ústřední turnaj
ve stolním tenise
družstev**
Kdy: 12. 11. 2005

Kde: Polná

Věk: všechny kategorie

Kontakt:

Orel jednota Polná

Tyršova 654, Polná

Bedřich Kopecký (736 671 217)

Pořádá Tělovýchovná rada

Ústřední finálová akce s postupem

**■ Miss Aerobic
Žatčany**
Kdy: 26. 11. 2005

Kde: Žatčany

Věk: 1992–2000

Kontakt:

Orel jednota Žatčany

Žatčany 152

Zdenka Dokoupilová (606 550 162)

Pořádá Rada mládeže

Ústřední finálová akce bez postupu

Bližší informace ke každé akci včetně propozic můžete získat na www.orel.cz v sekci akce, na sekretariátě své župy nebo u činovníků vaší jednoty.